

Arrest

**nr. 98 321 van 4 maart 2013
in de zaken RvV X / IV en X**

In zake: X
X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, en X die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 24 oktober 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 september 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 17 januari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 februari 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat N. LETEN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, en X die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen het Rijk binnengekomen op 5 september 2011 en hebben zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekers door de Dienst Vreemdelingenzaken op 21 september 2011 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, waar verzoekers werden gehoord op 14 september 2012.

1.3. Op 25 september 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werd op 26 september 2012 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissingen luiden als volgt:

Ten aanzien van verzoeker:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Jalalabad (provincie Nangarhar) afkomstig te zijn. U bent een Sikh van etnische origine. U bent gehuwd met KAUR Jeet (CGVS 11/23541, O.V. 6.870.469). Jullie hebben een minderjarige dochter die naar België is meegereisd.

U werkte in de winkel van uw vader. Een vriend van een klant, Mohammad Mehfooz genaamd, kreeg een aantal jaar geleden de toestemming om zaken in jullie huis te stockeren. Toen uw vader merkte dat er wapens werden verborgen, weigerde hij nog met deze man samen te werken. Uw broer werd zes jaar geleden vermoord. U meent dat Mehfooz achter de moord zit. Geregeld kwam hij met mannen naar jullie huis. Jullie werden geslagen. Zij dreigden uw vrouw te ontvoeren en haar tot de islam te bekeren. U vreesde ook dat uw dochter zou worden vermoord. Uiteindelijk slaagden jullie erin de winkel en het huis te verkopen. Dit stelde jullie in staat Afghanistan te verlaten. Jullie reisden eerst naar Pakistan. Na twee vluchten en een reis met de auto (via een u voorts onbekende reisweg) zijn jullie naar België gekomen. Op 05/09/2011 hebben jullie asiel gevraagd bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Jullie verklaren niet terug te kunnen naar Afghanistan waar jullie problemen kenden met moslims. Bovendien acht u de algemene situatie in uw regio van herkomst onveilig, reden waarom u in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vragen.

Ter staving van jullie asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw Afghaans identiteitsdocument (taskara) en de taskara's van uw vrouw en dochter.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw verklaringen omtrent uw verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Het is van belang voor de asielinstanties om te kunnen vaststellen of ze te maken hebben met een kandidaat-vluchteling die in Afghanistan woonde dan wel iemand die sinds een lange tijd (of zelfs altijd) buiten dit land heeft verbleven. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier wordt vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling sinds lang uit Afghanistan vertrokken is of er mogelijks zelfs nooit heeft gewoond, en deze persoon door het afleggen van bedrieglijke verklaringen over zijn verblijfplaatsen geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie elders, dient te worden gesteld dat de door hem aangebrachte asielmotieven en nood aan bescherming niet worden aangetoond.

Omwille van het geheel van volgende elementen dient te worden besloten dat u het allerminst aannemelijk maakt dat u werkelijk afkomstig bent uit de door u voorgehouden regio. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, dat zich immers recentelijk afspeelde in deze regio.

Vooreerst dient te worden gewezen op de zeer merkwaardige vaststelling dat u het Pashtou niet machtig bent (CGVS, p.2). Dit is opmerkelijk: 90% van de inwoners van Jalalabad is van Pashtounse origine. Verwacht mag worden dat iemand die bijna veertig jaar in Jalalabad zou hebben gewoond en die als medewerker in de winkel van uw vader aan het openbaar leven zou hebben deelgenomen, zich vlekkeloos in de gangbare taal, het Pashtou, kan uitdrukken. Eveneens opmerkelijk is dat uw vrouw geen van de Afghaanse landstalen machtig is. Zij spreekt geen Pashtou of Dari en kan zich slechts in het Punjabi uitdrukken (CGVS, vrouw, p.2). Jullie zeer gebrekkige talenkennis is een eerste zeer belangrijke indicatie dat jullie niet in Afghanistan hebben gewoond.

Verder is tijdens het gehoor gebleken dat u de Afghaanse kalender niet machtig bent. Zo kent u de namen van de maanden zoals die in Afghanistan worden benoemd niet (CGVS, p.4). Ook dit roept bijzonder ernstige vraagtekens op bij uw bewering steeds in dit land te hebben gewoond.

Voorts dient te worden gewezen op jullie zeer vage en onduidelijke verklaringen over de stad waar jullie altijd zouden hebben gewoond. Zo weet uw vrouw niet welke de overheersende etnie in Jalalabad is (CGVS, vrouw, p.2). Hierboven werd reeds aangehaald dat 90% van de bevolking van Pashounse origine is. Uw vrouw kan voorts niet zeggen of er al dan niet Hazara's en/of Tadzjeken in de stad wonen (CGVS, vrouw, p.2). Uit de informatie blijkt voorts dat 7% van de bevolking Pashai van origine is. Dat u, zoals u toegeeft, nog nooit van Pashai heeft gehoord (CGVS, p.5), is opnieuw een merkwaardige vaststelling. Het is zeer merkwaardig dat jullie onvoldoende op de hoogte zijn van de etnische samenstelling van de bevolking van Jalalabad.

Over de omgeving waar u steeds zou hebben gewoond, bent u zeer onduidelijk. U zegt dat er moskeeën zijn maar u kent geen namen. U stelt verder dat er scholen zijn maar u kent ook geen namen van scholen (CGVS, p.4). U verklaart dat uw moeder soms naar het nabijgelegen park ging maar de naam van dit park kent u niet (CGVS, p.4,5). Verder kennen u (CGVS, p.4,5) noch uw vrouw (CGVS, vrouw, p.3) het Abdul Haq Park. Dit is nochtans naast de brug van Pul-e Behsud die u wel zegt te kennen (CGVS, p.5). U weet verder niet dat de Kabul-rivier langs Jalalabad stroomt (CGVS, p.5). Voorts is het opmerkelijk dat u enkel de wijken van Jalalabad kent waar nog Sikhs wonen (CGVS, p.7). Iemand die zijn leven lang in Jalalabad zou hebben gewoond, moet ongetwijfeld al hebben gehoord van wijken als Angor Bagh, Shisham Bagh en andere. Uw vrouw kent evenmin wijken die rond jullie wijk, Jangal Bagh, liggen (CGVS, vrouw, p.3). Voorts weet u ook niet waar het stadhuis van Jalalabad is (CGVS, p.7). Het is niet aannemelijk dat iemand die zijn leven lang in Jalalabad zou hebben gewoond, deze stad allerminst zou kennen.

Voorts gevraagd naar provincies rond Nangarhar noemt u Laghman, Surkh Rod, Kama en "Triguli". Echter, enkel Laghman is de naam van een provincie. Mehterlam, de hoofdstad van Laghman, is u eveneens onbekend (CGVS, p.5). De provincies Kunar, Kabul en Logar die een grens met Nangarhar hebben, noemt u niet. Verder is de plaatsnaam Torkham uw vrouw niet bekend (CGVS, p.3). Nochtans is dit de zeer bekende grensovergang tussen Afghanistan en Pakistan.

Andere zaken, die onder de noemer "dagelijks leven" vallen, kan u evenmin duiden. Zo weet u niet wie de leveranciers van uw winkel waren (CGVS, p.6). U argumenteert dat uw vader dit soort zaken regelde, wat niet afdoende is. Gevraagd naar namen van moslimklanten, kan u slechts Abdul, Mohammad en Nur Mohammad noemen (CGVS, p.6). Op de vraag aan wie jullie de winkel en het huis verkochten, kan u wederom geen antwoord geven (CGVS, p.9). Opnieuw verdedigt u zich door te stellen dat uw vader deze zaken afhandelde. Van u, een veertigjarige man, mag worden verwacht dat u evenzeer op de hoogte bent van dergelijke zaken. Voorts beweert uw vrouw dat ze weinig televisie keek omdat er niet veel elektriciteit was. Op de vraag of er dan op bepaalde uren wel elektriciteit voorhanden was en welke uren dit dan waren, kan zij niet antwoorden (CGVS, vrouw, p.3). Uw vrouw heeft ook geen idee welke kleur een Afgaanse nummerplaat heeft (CGVS, vrouw, p.3). Dit zijn toch zaken waarop ook een ongeletterde vrouw een antwoord moet kunnen formuleren.

Dat uw beweerde verblijf in Jalalabad bedrieglijk is, blijkt opnieuw uit volgende tegenstrijdigheid. Terwijl uw vrouw meent dat uw burens in Jalalabad Sikhs waren (CGVS, vrouw, p.4), beweert u dat jullie burens moslims waren (CGVS, p.9).

Verder dient te worden gewezen op een totaal gebrek aan kennis van de politieke situatie in de regio en het land waarvan u beweert afkomstig te zijn. Uw vrouw weet niet eens wie de president van Afghanistan is. Zelfs als zij met de naam Hamid Karzai wordt geconfronteerd, heeft zij geen idee over wie het gaat (CGVS, vrouw, p.3). Gevraagd naar de leiders van de mujahedin, kan u er geen enkele noemen (CGVS, p.7). De in Nangarhar bekende mujahedinpartij Hezb-i Islami zegt u helemaal niets (CGVS, p.7). Over Gulbuddin Hekmatyar, de leider van deze partij die in uw regio ruime aanhang heeft gekend, weet u niet meer dan dat hij "een leider" was (CGVS, p.7). Ook over Burhanuddin Rabbani, president van Afghanistan ten tijde van de burgeroorlog en in september 2011 door de Taliban vermoord, weet u niets meer te zeggen dan dat hij "een leider" was (CGVS, p.7). Younus Khalis, de voormalige leider van Hezb-i Islami (Khalis), had zijn basis in Jalalabad maar is u evenmin bekend (CGVS, p.10). Verder weet u niet dat Lal Agha Kakar de burgemeester van Jalalabad is (en dit al sinds de lente van 2007) en geconfronteerd met de naam van zijn voorganger Naim Stanazai (op post sinds 2005) blijkt dat u ook deze man niet kent (CGVS, p.10). Haji Qadir, de voormalige gouverneur van Nangarhar en vice-president van Afghanistan die in 2002 vermoord werd, kent u evenmin (CGVS, p.10), net zoals de naam Hazrat Ali, volgens een bron "the strongest power broker in Jalalabad", u niets lijkt te zeggen (CGVS, p.10). Het is niet geloofwaardig dat een inwoner van Jalalabad al deze personen niet zou kennen.

Uit bovenstaande argumentatie dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uw hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u reeds sinds lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

In deze dient tevens verwezen te worden naar de UNHCR 'Eligibility Guidelines' van 17 december 2010. Hierin wordt gesteld dat volgens een aantal berichten hindoes en sikhs te maken krijgen met 'societal discrimination, harassment and, in some cases, violence'. UNHCR stelt dat leden van minderheidsgroeperingen zoals de hindoes en de sikhs 'may be at risk on the ground of religion, depending on the individual circumstances of the case'. De loutere vaststelling dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt en een hindoe/ sikh bent, volstaat evenwel niet om u de status van de vluchteling toe te kennen. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming blijft steeds noodzakelijk en een asielzoeker dient in dit verband zijn vrees steeds concreet aannemelijk te maken, waar u in casu faalt. U heeft immers bedrieglijke verklaringen afgelegd over uw achtergrond en verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Bijgevolg heeft u niet aannemelijk dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging.

De documenten die u voorlegt zijn niet van die aard dat ze bovenstaande argumentatie vermogen te wijzigen. De identiteitsbewijzen van u, uw vrouw en uw dochter kunnen jullie asielrelaas slechts staven bij geloofwaardige verklaringen wat niet het geval is gebleken. Bovendien blijkt uit informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd dat frauduleuze identiteitsdocumenten makkelijk verkrijgbaar zijn in Afghaanse steden en in Peshawar.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ten aanzien van verzoekster:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Jalalabad (provincie Nangarhar) afkomstig te zijn. U bent een Sikh van etnische origine. U bent gehuwd met SINGH Jasbeer (CGVS 11/21004, O.V. 6.881.547). Jullie hebben een minderjarige dochter die naar België is meegereisd.

Uw man werkte in de winkel van zijn vader. Een vriend van een klant, Mohammad Mehfooz genaamd, kreeg de toestemming om zaken in jullie huis te stockeren. Toen uw schoonvader merkte dat er wapens werden verborgen, weigerde hij nog met deze man samen te werken. Uw schoonbroer werd zes jaar geleden vermoord. Uw man meent dat Mehfooz achter de moord zit. Geregeld kwam hij met mannen naar jullie huis. Jullie werden geslagen. Zij dreigden u te ontvoeren en tot de islam te bekeren. U vreesde ook dat uw dochter zou worden vermoord. Uiteindelijk slaagden jullie erin de winkel en het huis te verkopen. Dit stelde jullie in staat Afghanistan te verlaten. Jullie reisden eerst naar Pakistan. Na twee vluchten en een reis met de auto (via een u voorts onbekende reisweg) zijn jullie naar België gekomen. Op 05/09/2011 hebben jullie asiel gevraagd bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Jullie verklaren niet terug te kunnen naar Afghanistan waar jullie problemen kenden met moslims. Bovendien acht u de algemene situatie in uw regio van herkomst onveilig, reden waarom u in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vragen.

Ter staving van jullie asielaanvraag legt uw man volgende documenten neer: uw Afghaans identiteitsdocument (taskara) en de taskara's van hemzelf en uw dochter.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Tijdens het gehoor verwijst u naar de asielmotieven van uw man. In de beslissing van uw man wordt uitgelegd waarom deze asielmotieven niet geloofwaardig zijn. Deze beslissing luidt als volgt:

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw verklaringen omtrent uw verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Het is van belang voor de asielinstanties om te kunnen vaststellen of ze te maken hebben met een kandidaat-vluchteling die in Afghanistan woonde dan wel iemand die sinds een lange tijd (of zelfs altijd) buiten dit land heeft verbleven. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier wordt vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling sinds lang uit Afghanistan vertrokken is of er mogelijks zelfs nooit heeft gewoond, en deze persoon door het afleggen van bedrieglijke verklaringen over zijn verblijfplaatsen geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie elders, dient te worden gesteld dat de door hem aangebrachte asielmotieven en nood aan bescherming niet worden aangetoond.

Omwille van het geheel van volgende elementen dient te worden besloten dat u het allerminst aannemelijk maakt dat u werkelijk afkomstig bent uit de door u voorgehouden regio. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag, dat zich immers recentelijk afspeelde in deze regio.

Vooreerst dient te worden gewezen op de zeer merkwaardige vaststelling dat u het Pashtou niet machtig bent (CGVS, p.2). Dit is opmerkelijk: 90% van de inwoners van Jalalabad is van Pashtounse origine. Verwacht mag worden dat iemand die bijna veertig jaar in Jalalabad zou hebben gewoond en die als medewerker in de winkel van uw vader aan het openbaar leven zou hebben deelgenomen, zich vlekkeloos in de gangbare taal, het Pashtou, kan uitdrukken. Eveneens opmerkelijk is dat uw vrouw geen van de Afghaanse landstalen machtig is. Zij spreekt geen Pashtou of Dari en kan zich

slechts in het Punjabi uitdrukken (CGVS, vrouw, p.2). Jullie zeer gebrekkige talenkennis is een eerste zeer belangrijke indicatie dat jullie niet in Afghanistan hebben gewoond.

Verder is tijdens het gehoor gebleken dat u de Afghaanse kalender niet machtig bent. Zo kent u de namen van de maanden zoals die in Afghanistan worden benoemd niet (CGVS, p.4). Ook dit roept bijzonder ernstige vraagtekens op bij uw bewering steeds in dit land te hebben gewoond.

Voorts dient te worden gewezen op jullie zeer vage en onduidelijke verklaringen over de stad waar jullie altijd zouden hebben gewoond. Zo weet uw vrouw niet welke de overheersende etnie in Jalalabad is (CGVS, vrouw, p.2). Hierboven werd reeds aangehaald dat 90% van de bevolking van Pashtounse origine is. Uw vrouw kan voorts niet zeggen of er al dan niet Hazara's en/of Tadzjiken in de stad wonen (CGVS, vrouw, p.2). Uit de informatie blijkt voorts dat 7% van de bevolking Pashai van origine is. Dat u, zoals u toegeeft, nog nooit van Pashai heeft gehoord (CGVS, p.5), is opnieuw een merkwaardige vaststelling. Het is zeer merkwaardig dat jullie onvoldoende op de hoogte zijn van de etnische samenstelling van de bevolking van Jalalabad.

Over de omgeving waar u steeds zou hebben gewoond, bent u zeer onduidelijk. U zegt dat er moskeeën zijn maar u kent geen namen. U stelt verder dat er scholen zijn maar u kent ook geen namen van scholen (CGVS, p.4). U verklaart dat uw moeder soms naar het nabijgelegen park ging maar de naam van dit park kent u niet (CGVS, p.4,5). Verder kennen u (CGVS, p.4,5) noch uw vrouw (CGVS, vrouw, p.3) het Abdul Haq Park. Dit is nochtans naast de brug van Pul-e Behsud die u wel zegt te kennen (CGVS, p.5). U weet verder niet dat de Kabul-rivier langs Jalalabad stroomt (CGVS, p.5). Voorts is het opmerkelijk dat u enkel de wijken van Jalalabad kent waar nog Sikhs wonen (CGVS, p.7). Iemand die zijn leven lang in Jalalabad zou hebben gewoond, moet ongetwijfeld al hebben gehoord van wijken als Angor Bagh, Shisham Bagh en andere. Uw vrouw kent evenmin wijken die rond jullie wijk, Jangal Bagh, liggen (CGVS, vrouw, p.3). Voorts weet u ook niet waar het stadhuis van Jalalabad is (CGVS, p.7). Het is niet aannemelijk dat iemand die zijn leven lang in Jalalabad zou hebben gewoond, deze stad allerminst zou kennen.

Voorts gevraagd naar provincies rond Nangarhar noemt u Laghman, Surkh Rod, Kama en "Triguli". Echter, enkel Laghman is de naam van een provincie. Mehterlam, de hoofdstad van Laghman, is u eveneens onbekend (CGVS, p.5). De provincies Kunar, Kabul en Logar die een grens met Nangarhar hebben, noemt u niet. Verder is de plaatsnaam Torkham uw vrouw niet bekend (CGVS, p.3). Nochtans is dit de zeer bekende grensovergang tussen Afghanistan en Pakistan.

Andere zaken, die onder de noemer "dagelijks leven" vallen, kan u evenmin duiden. Zo weet u niet wie de leveranciers van uw winkel waren (CGVS, p.6). U argumenteert dat uw vader dit soort zaken regelde, wat niet afdoende is. Gevraagd naar namen van moslimklanten, kan u slechts Abdul, Mohammad en Nur Mohammad noemen (CGVS, p.6). Op de vraag aan wie jullie de winkel en het huis verkochten, kan u wederom geen antwoord geven (CGVS, p.9). Opnieuw verdedigt u zich door te stellen dat uw vader deze zaken afhandelde. Van u, een veertigjarige man, mag worden verwacht dat u evenzeer op de hoogte bent van dergelijke zaken. Voorts beweert uw vrouw dat ze weinig televisie keek omdat er niet veel elektriciteit was. Op de vraag of er dan op bepaalde uren wel elektriciteit voorhanden was en welke uren dit dan waren, kan zij niet antwoorden (CGVS, vrouw, p.3). Uw vrouw heeft ook geen idee welke kleur een Afghaanse nummerplaat heeft (CGVS, vrouw, p.3). Dit zijn toch zaken waarop ook een ongeletterde vrouw een antwoord moet kunnen formuleren.

Dat uw beweerde verblijf in Jalalabad bedrieglijk is, blijkt opnieuw uit volgende tegenstrijdigheid. Terwijl uw vrouw meent dat uw burens in Jalalabad Sikhs waren (CGVS, vrouw, p.4), beweert u dat jullie burens moslims waren (CGVS, p.9).

Verder dient te worden gewezen op een totaal gebrek aan kennis van de politieke situatie in de regio en het land waarvan u beweert afkomstig te zijn. Uw vrouw weet niet eens wie de president van Afghanistan is. Zelfs als zij met de naam Hamid Karzai wordt geconfronteerd, heeft zij geen idee over wie het gaat (CGVS, vrouw, p.3). Gevraagd naar de leiders van de mujahedin, kan u er geen enkele noemen (CGVS, p.7). De in Nangarhar bekende mujahedinpartij Hezb-i Islami zegt u helemaal niets (CGVS, p.7). Over Gulbuddin Hekmatyar, de leider van deze partij die in uw regio ruime aanhang heeft gekend, weet u niet meer dan dat hij "een leider" was (CGVS, p.7). Ook over Burhanuddin Rabbani, president van Afghanistan ten tijde van de burgeroorlog en in september 2011 door de Taliban vermoord, weet u niets meer te zeggen dan dat hij "een leider" was (CGVS, p.7). Younus Khalis, de voormalige leider van Hezb-i Islami (Khalis), had zijn basis in Jalalabad maar is u evenmin bekend (CGVS, p.10). Verder weet u niet dat Lal Agha Kakar de burgemeester van Jalalabad is (en dit al sinds de lente van 2007) en geconfronteerd met de naam van zijn voorganger Naim Stanazai (op post sinds 2005) blijkt dat u ook deze man niet kent (CGVS, p.10). Haji Qadir, de voormalige gouverneur van Nangarhar en vice-president van Afghanistan die in 2002 vermoord werd, kent u evenmin (CGVS, p.10), net zoals de naam Hazrat Ali, volgens een bron "the strongest power broker in Jalalabad", u niets lijkt te zeggen (CGVS, p.10). Het is niet geloofwaardig dat een inwoner van Jalalabad al deze personen niet zou kennen.

Uit bovenstaande argumentatie dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u reeds sinds lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

In deze dient tevens verwezen te worden naar de UNHCR 'Eligibility Guidelines' van 17 december 2010. Hierin wordt gesteld dat volgens een aantal berichten hindoes en sikhs te maken krijgen met 'societal discrimination, harassment and, in some cases, violence'. UNHCR stelt dat leden van minderheidsgroeperingen zoals de hindoes en de sikhs 'may be at risk on the ground of religion, depending on the individual circumstances of the case'. De loutere vaststelling dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt en een hindoe/ sikh bent, volstaat evenwel niet om u de status van de vluchteling toe te kennen. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming blijft steeds noodzakelijk en een asielzoeker dient in dit verband zijn vrees steeds concreet aannemelijk te maken, waar u in casu faalt. U heeft immers bedrieglijke verklaringen afgelegd over uw achtergrond en verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Bijgevolg heeft u niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging.

De documenten die u voorlegt zijn niet van die aard dat ze bovenstaande argumentatie vermogen te wijzigen. De identiteitsbewijzen van u, uw vrouw en uw dochter kunnen jullie asielrelaas slechts staven bij geloofwaardige verklaringen wat niet het geval is gebleken. Bovendien blijkt uit informatie die

aan het administratief dossier werd toegevoegd dat frauduleuze identiteitsdocumenten makkelijk verkrijgbaar zijn in Afghaanse steden en in Peshawar.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de rechtspleging

Krachtens artikel 26 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan de samenvoeging van verscheidene zaken bevolen worden. In casu dient te worden vastgesteld dat verzoekers in de zaken RvV 110 443 en RvV 110 434 een familiale band hebben en om dezelfde redenen en naar aanleiding van eenzelfde gebeurtenis op hetzelfde tijdstip hun land van herkomst hebben verlaten.

3. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3 en 62 van wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), voeren verzoekers aan dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich heeft gefocust op onduidelijkheden zonder voldoende rekening te houden met hun bijzondere situatie als religieuze minderheid en ondernemen zij poging om de vaststellingen te ontkrachten of te weerleggen.

2.2. In een tweede middel afgeleid uit de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel, de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet en van artikel 3 van het EVRM, voeren verzoekers aan dat in de bestreden beslissingen geen onderzoek werd gevoerd naar de noodzaak aan subsidiaire bescherming voor een familie.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) aan zijn verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht, zoals omstandig wordt toegelicht, (ii) indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient besloten te worden dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden, en (iii) de loutere vaststelling dat hij over de Afghaanse nationaliteit beschikt en een sikh is niet volstaat om hem de status van vluchteling toe te kennen.

In hoofde van zijn echtgenote, verzoekster, werd een volgbeslissing genomen.

2.4. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

2.5.1. Het komt allereerst de asielzoeker toe de nodige informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot het onderzoek van zijn aanvraag, eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van het land dat geacht wordt bescherming te bieden alsook, gelet op de regionale verschillen omtrent de veiligheidssituatie, van de bepaling van de werkelijke streek van herkomst. Zijn juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de asielzoeker desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de verwerende partij toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de asielzoeker de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoon. Indien zij van oordeel is dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van de aanvraag ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het haar toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Indien de verwerende partij van oordeel is dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de asielzoeker of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kan overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van de asielaanvraag, is het eveneens haar plicht om de redenen die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis omtrent Afghanistan/Jalalabad, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening houdend met het aangehouden profiel van verzoekers. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door verweerder en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot diens onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoeker daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

2.5.2. *In casu* dient te worden vastgesteld dat verzoeker voorhoudt geboren en getogen te zijn in Afghanistan/Jalalabad (vragenlijst, administratief dossier, stuk 9, p. 1). Voorts stelt verzoeker dat hij als verkoper meewerkte in de winkel met elektrische zaken van zijn vader (vragenlijst, administratief dossier, stuk 9, p.2 en gehoorverslag CGVS, p. 6). Derhalve kan worden aangenomen dat verzoeker over afdoende kennis beschikt over zijn beweerde land en streek van afkomst en dat hij middels coherente verklaringen zijn verblijf aldaar kan aantonen.

Verzoekster beweert geboren en getogen te zijn in Afghanistan/Jalalabad (vragenlijst, administratief dossier, stuk 9, p. 1). Haar kennis van de Afghaanse landstalen is zoveel als nihil; ze zou een drietal jaar school hebben gelopen en spreekt Punjabi. Niettegenstaande kan aangenomen worden dat het sociaal leven van een Sikh-vrouw in Afghanistan vrij beperkt is, moet ook een vrouw middels coherente verklaringen door eenvoudige vragen en antwoorden aannemelijk kunnen maken dat zij daadwerkelijk afkomstig is uit Afghanistan.

2.5.3. Verzoekers wijzen er eerst en vooral op dat verweerder onvoldoende rekening heeft gehouden met de situatie van Sikhs in Afghanistan, een situatie die gekenmerkt wordt door blind geweld voor Sikhs in alle Afghaanse provincies terwijl zij niet kunnen rekenen op de bescherming van de nationale autoriteiten. Verzoekers voegen twee persartikelen aan hun verzoekschrift toe (stuk 4). De Raad merkt echter op dat verzoekers hun verwijzing naar de algemene situatie van Sikhs in Afghanistan niet dienstig is, aangezien zij niet aannemelijk maken dat zij uit Afghanistan afkomstig zijn, zoals blijkt uit wat volgt.

2.5.4. Vervolgens trachten verzoekers de vaststellingen in de bestreden beslissingen die ertoe hebben geleid dat zij hun verblijf in Afghanistan niet aannemelijk hebben gemaakt, één voor één te weerleggen. Verzoeker wijst erop dat hij slechts vijf jaar naar school ging, zonder het behalen van een diploma. Verzoeker wijst er tevens op dat uit het gehoorverslag blijkt dat hij zowel het Punjabi als het Dari perfect spreekt, alsook een passieve kennis van het Pashtoe bezit. De talenkennis kan geen element vormen als indicatie dat zij niet in Afghanistan hebben gewoond, aangezien de voertaal van de Sikhgemeenschap het ouderwets Punjabi is, aldus nog verzoekers. Verzoeker meent dat hij wel degelijk kennis heeft van de Afghaanse kalender en wijst erop dat de Sikhgemeenschap een eigen kalender gebruikt. Verzoeker voegt hiertoe een omrekeningstabel van de Nanakshahi-kalender naar de Afghaanse kalender toe aan zijn verzoekschrift (stuk 3). Verder wijst verzoeker erop dat hij wel degelijk een gedegen kennis heeft van de geografische omgeving van Jalalabad, en hij voegt hiertoe twee kaarten aan zijn verzoekschrift toe (stukken 5 en 6). Wat betreft zijn kennis van het politieke leven merkt

verzoeker op dat uit het gehoorverslag blijkt dat hij enkel heeft geantwoord wat hem werd gevraagd, alsook dat de meeste ongeschoolde Sikhs vaak een andere terminologie en benaming gebruiken dan deze die in de vraagstelling gebruikt werden.

De Raad wijst erop dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal immers hebben doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers hun asielaanvraag.

Wat betreft de talenkennis van verzoeker wijst verweerder er in zijn nota met opmerkingen terecht op dat het niet onredelijk is te verwachten dat verzoeker zich in het Pashtoe kan uitdrukken, aangezien (i) uit de landeninformatie die verweerder aan het administratief dossier heeft toegevoegd (stuk 13) blijkt dat 90% van de bevolking van Jalalabad van Pashtoense origine is, (ii) verzoeker beweert bijna 40 jaar in Jalalabad te wonen en (iii) verzoeker als medewerker in de winkel van zijn vader aan het openbare leven zou hebben deelgenomen. Hetzelfde geldt overigens voor verzoekers echtgenote, aangezien zij tevens sinds haar geboorte in 1980 in Jalalabad zou hebben gewoond (vragenlijst, administratief dossier echtgenote, stuk 9, p. 1). In samenhang gelezen met de andere motieven in de bestreden beslissing, volgt hieruit dat verzoeker niet aannemelijk kan maken dat Afghanistan/Jalalabad zijn recente verblijfplaats was. Het feit alleen al dat verzoeker als handelaar de taal niet spreekt van 90% van de populatie van zijn eigen regio ondermijnt reeds in ernstige mate zijn bewering afkomstig te zijn uit deze regio en dit land.

Wat de talenkennis van verzoekster betreft is het niet onredelijk te verwachten dat zij minstens een basale kennis heeft van de taal die gesproken wordt in de regio, namelijk het Pashtoe vermits zij beweert geboren en getogen te zijn in Jalalabad. Uit de lezing van haar gehoorverslag blijkt dat er zeer eenvoudige vragen werden gesteld over het dagdagelijkse leven die ieder inwoner van Afghanistan/Jalalabad zou kennen indien hij of zij daar in werkelijkheid had gewoond. De Raad herhaalt dat van een Sikhvrouw niet kan verwacht worden dat zij een uitgebreide en specialistische kennis heeft, doch er kan wel verwacht worden dat zij op de hoogte is van de overheersende etnie in haar eigen stad, de wijken rond haar wijk kan benoemen -of althans enige-, kan antwoorden of en wanneer er op bepaalde uren wel elektriciteit voorhanden was, de naam kent van de president van haar land of althans minstens herkent en duidelijk kan aangeven of de burens Sikh dan wel moslim waren.

Wat betreft verzoekers kennis van de Afghaanse kalender komt verzoeker niet verder dan het herhalen van de namen van de twee maanden die hij reeds tijdens het gehoor vermeldde en van het feit dat de Sikhgemeenschap een eigen kalender gebruikt, hetgeen hij ook reeds tijdens het gehoor aanhaalde (gehoorverslag CGVS, p. 3-4). Het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen kan de motieven van de bestreden beslissing betreffende deze verklaringen niet weerleggen. Daarenboven kan redelijkerwijs aangenomen worden dat een inwoner uit Afghanistan die al jarenlang in een winkel werkt, Sikh of niet, minstens weet in welk jaar we zijn volgens de gebruikelijke kalender van dat land (gehoor verzoeker CGVS, p. 3 *“Wanneer bent u uit Afghanistan vertrokken? Ik weet het niet meer. We waren dertien of veertien dagen onderweg. In welk jaar verliet u Afghanistan? Vorig jaar. We zijn hier bijna een jaar nu. (...)”*). In de mate verzoeker stelt dat hij zonder fout zijn geboortjaar kon omrekenen naar de Afghaanse kalender, wijst de Raad erop dat verzoeker zijn geboortjaar op zijn taskara niet kon lezen, nochtans in het Pashtou, maar wel in de gregoriaanse kalender kon weergeven om het dan volgens de Afghaanse kalender uit te rekenen (gehoor, p. 3). Vermits verzoeker ook de cijfers in de taal van zijn land niet machtig blijkt te zijn wordt zijn bewering afkomstig te zijn van Jalalabad verder ondermijnd aangezien ook hier kan aangenomen worden dat verzoeker als handelaar of bediende in de winkel van zijn vader minstens de cijfers zou kunnen lezen. In samenhang gelezen met de andere motieven in de bestreden beslissing, volgt hier opnieuw uit dat verzoeker niet aannemelijk kan maken dat Afghanistan/Jalalabad zijn verblijfplaats was of is geweest.

Aangaande verzoekers kennis van Jalalabad en de geografische omgeving komt verzoeker niet verder dan het minimaliseren en vergoelijken van de motieven van de bestreden beslissing, die nochtans steun vinden in het administratief dossier. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert kon hij niet in het minst “zeer duidelijk en gedetailleerd” provincies en districten opnoemen (gehoor, p. 5). Van iemand die beweert reeds 40 jaar in Afghanistan/Jalalabad te wonen, mag verwacht worden dat die op een eenduidige en coherente manier kan antwoorden op vragen naar plaatsen in en rond Jalalabad alsook naar de geografische indeling van Afghanistan. Verzoeker kent geen namen van scholen, moskeeën of parken in de buurt, is niet op de hoogte van de etnische samenstelling van de bevolking (hoewel maar liefst 90% van de bevolking er tot een bepaalde etnie, namelijk de Pashtoense, behoort) en kent enkel

de wijken van Jalalabad waar nog Sikhs wonen. Daarnaast kan verzoeker slechts één provincie naast Nangarhar correct aanduiden (gehoorverslag CGVS, p. 4-7). Bovendien is ook de kennis van verzoekster zeer beperkt. Wat betreft verzoekers kennis van het politieke leven, kan verzoeker de motieven hieromtrent in de bestreden beslissing niet weerleggen door enkel te stellen dat verzoeker antwoordde op de hem gestelde vragen, maar dat hij als ongeschoolde Sikh vaak een andere terminologie gebruikt. Van iemand die beweert 40 jaar in Jalalabad te hebben gewoond en deel te nemen aan het socio-economisch leven mag toch verwacht worden dat hij de namen van enkele burgemeesters en politieke leiders van zijn stad, provincie en/of land kent, welke taal hij of zij ook spreekt of van welke etnie hij is. Dat dit blijktens het gehoorverslag voor verzoekers niet het geval is, is dan ook onaanvaardbaar. De Raad is dan ook van oordeel dat verzoekers hun afkomst uit Afghanistan niet aantonen.

De overige motieven van de bestreden beslissingen worden niet betwist noch weerlegd, namelijk dat verzoeker niet weet wie de leveranciers van de winkel van zijn vader zijn, dat hij slechts enkele (onvolledige) namen van moslimklanten kan noemen, dat hij niet weet aan wie de winkel en het huis werden verkocht en de vastgestelde tegenstrijdigheid tussen de verklaringen van verzoeker, die meent dat de burens moslims waren, en deze van verzoekster, die meent dat de burens Sikhs waren. Deze motieven, die steun vinden in het administratief dossier, blijven dan ook onverminderd overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

In acht genomen wat voorafgaat is de Raad van oordeel dat verzoekers niet aantonen dat zij afkomstig zijn uit Afghanistan.

2.6. Onder verwijzing naar artikel 3 van het Internationaal Verdrag van de Rechten van het Kind (hierna: IVRK) en artikel 22bis van de Grondwet, menen verzoekers dat de bestreden beslissingen onvoldoende rekening houden met het gegeven dat verzoekers een familie vormen met een minderjarig dochtertje, aangezien volgens UNICEF Afghanistan het slechtste land ter wereld is voor kinderen. Deze dramatische humanitaire situatie is volgens verzoekers het gevolg van het gewapend conflict dat reeds 30 jaar duurt in Afghanistan en dient dan ook te worden betrokken bij het onderzoek naar de subsidiaire bescherming aangezien deze situatie een ernstig risico vormt voor het leven en de fysieke integriteit en dit risico past in het kader van het gewapend conflict. Onder verwijzing naar de moordaanslag op Sardar Pritpal Singh Pal, voeren verzoekers vervolgens aan dat hun afkomst in het kader van de subsidiaire bescherming het voorwerp had moeten uitmaken van een diepere analyse. De situatie van blind geweld tegen Sikhs in heel Afghanistan is geenszins verenigbaar met de minimale normen van veiligheid en waardigheid die men met artikel 3 EVRM en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet heeft willen beschermen. Verzoekers verwijzen tevens naar het arrest *Singh et autres c. Belgique* van 2 oktober 2012 van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM), waarin België veroordeeld wordt in een zaak van Sikhs die als afgewezen asielzoekers naar Moskou dreigden te worden teruggestuurd (verzoekschrift, stuk 2). Verzoekers menen ten slotte dat verweerder verkeerdelijk nagaat of verzoekers recent in Afghanistan verbleven, aangezien volgens verzoekers moet worden vastgesteld wat er met een asielzoeker in de toekomst kan of moet gebeuren. Verzoekers stellen: *“Vluchtelingenschap wordt vastgesteld ten aanzien van het land van nationaliteit, niet ten aanzien van een stad of dorp in dat land. Het land van nationaliteit blijft Afghanistan, en de gestelde vrees voor vervolging zal beoordeeld moeten worden in het licht van de omstandigheden in Afghanistan. Al dan niet “recent verblijf” in Afghanistan is hier niet van belang!!!”*

Verzoekers gaan volkomen voorbij aan de vaststelling dat zij hun afkomst uit Afghanistan ook niet middels coherente en geloofwaardige verklaringen hebben aangetoond zodat hun hele betoog over de veiligheidssituatie in Afghanistan niet dienstig is.

2.7. In de mate verzoekers blijven herhalen dat de veiligheidssituatie in Afghanistan het voorwerp had moeten uitmaken van een diepere analyse en het een publiek geheim is dat Sikhs overal in Afghanistan slachtoffer kunnen worden van blind geweld, benadrukt de Raad het volgende.

In tegenstelling tot wat verzoekers beweren blijkt uit het voorgaande dat zij niet in het minst duidelijke en concrete verklaringen omtrent hun verblijfplaatsen en hun levenssituatie in de jaren voor hun komst naar België hebben uiteengezet. Verzoekers hun bewering vanaf hun geboorte tot hun vertrek in Jalalabad/Afghanistan te hebben geleefd is immers niet aannemelijk. Aangezien verzoeker het Pashtou niet machtig is, zelfs geen cijfers kan lezen niettegenstaande hij in een winkel zou hebben gewerkt in een regio waar 90% van de bevolking Pashtou spreekt, en zijn gebrek aan kennis over zijn regio, kan de Raad slechts herhalen dat geen geloof wordt gehecht aan verzoekers afkomst uit Afghanistan.

Verzoeksters kennis is, naast een gebrek aan kennis van een Afghaanse nationale taal, zo ondermaats dat geen enkel geloof gehecht kan worden aan hun bewering. Het is aan de verzoekende partij om zijn afkomst aannemelijk te maken middels waarheidsgetrouwe verklaringen, wat in casu niet het geval is. Van een kandidaat-vluchteling mag bovendien verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Hoger bleek dat verzoekers niet de waarheid vertelden over hun werkelijke verblijfplaats(en) voor hun vertrek in 2011 in weerwil van de plicht tot medewerking die op hen rust. Verzoekers dragen zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens het gehoor.

Door hun gebrekkige medewerking en zelfs tegenwerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoekers voor hun aankomst in België leefden, onder welke omstandigheden, en om welke redenen zij hun werkelijke streek/land van herkomst/verblijf verlieten. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoekers de bron van hun vrees situeren. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen, maken verzoekers bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die zij mogelijk koesteren, of een reëel risico op ernstige schade die zij mogelijk zouden lopen. De Raad wijst er nog op dat verzoekers ter terechtzitting werden uitgenodigd om alsnog klaarheid te scheppen over hun afkomst en dat zij in de gelegenheid werden gesteld om de waarheid te vertellen, gelegenheid waar zij geen gebruik van maakten.

De Raad wijst er dienaangaande nog op dat bij de beoordeling van verzoekers hun asielaanvraag, in casu geen sprake is van een al dan niet recent verblijf in een bepaald land. Verzoekers tonen gewoonweg niet aan dat zij, niettegenstaande zij dit beweren, afkomstig zijn uit Afghanistan. Hun verklaringen kunnen hun afkomst uit Afghanistan niet aantonen en de taskara 's die zij voorleggen, doen geen afbreuk aan de voorgaande vaststellingen, temeer algemeen geweten is dat allerhande documenten van welk land dan ook vrij eenvoudig te koop zijn. Tot slot kan er nog op gewezen worden dat indien verzoekers hun hele leven in Afghanistan zouden hebben geleefd, gewoond en gewerkt, en hij of zijn familie tot kortelings eigenaar zouden zijn geweest van een winkel in de stad, zij dit op zeer eenvoudige wijze zouden kunnen aantonen met objectieve en betrouwbare documenten, wat in casu niet het geval is.

2.8. Waar verzoekers verwijzen naar het arrest *Singh et autres c. Belgique* van 2 oktober 2012 van het EHRM, merkt verweerder in zijn nota met opmerkingen terecht op dat dit arrest er enkel op wijst dat de nationale asielinstanties, wanneer er twijfels bestaan omtrent de voorgehouden nationaliteit en verblijfplaatsen van een asielzoeker en deze asielzoeker vervolgens documenten aanbrengt die deze twijfels zouden kunnen wegnemen, de plicht hebben deze documenten te onderzoeken om zo meer zekerheid te verkrijgen over het al dan niet bestaan van een risico blootgesteld te worden aan een in artikel 3 EVRM verboden handeling voor betrokkenen in hun land van herkomst. Uit dit arrest afleiden dat wanneer er twijfels bestaan over de voorgehouden nationaliteit of verblijfplaats van een asielzoeker, een asielaanvraag niet meer mag afgewezen worden, kan niet de bedoeling van het EHRM geweest zijn.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X/IV en X/IV worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier maart tweeduizend dertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS